

Kız ve Ejderha Yumurtası

Jane MEADOW

Kız ve Ejderha Yumurtası

Jane MEADOW

Lily köyünün yakınındaki ormanı keşfetmeyi çok severdi. Sisli bir sabah, hardal sarısı yağmurluğunu ve yeşil lastik çizmelerini giydi. Kırmızı çantasına atıştırmalıklar ve küçük, örgü bir atkı koydu. Ormanın derinliklerinde garip, yumuşak bir mırıldanma sesi duydu. Ses devrilmiş bir kütüğün arkasından geliyor gibiydi.

Lily kütüğün arkasından baktı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Orada, kuru otlardan yapılmış bir yuvada güzel bir yumurta yatıyordu. Kavun büyüklüğündeydi ve üzerinde turkuaz ile altın rengi kıvrımlar vardı. İçinden hafif, sıcak bir parıltı minik bir kalp atışı gibi yayılıyordu. Lily bunun bir ejderha yumurtası olduğunu hemen anladı ve yumurta tamamen yalnızdı.

Lily yumurtayı nazıkçe kaldırdı ve atkısına sardı. Kollarında sıcak ve değerli hissettiriyordu. Onu koruması gerektiğini biliyordu ama nasıl yapacağını bilmiyordu. Tam o sırada patikada ayak sesleri duydu. Beyaz sakallı, yosun yeşili paltolu yaşlı bir adam, ejderha gibi oyulmuş ahşap bir asaya yaslanarak göründü.

"Merhaba, küçük kız," dedi adam nazıkçe. "Ben Usta Orin, bir ejderha bakıcısıyım. Çok özel bir şey bulduğunu görüyorum." Lily ona yumurtayı gösterdi. "Yuvasından yuvarlanıp çıkmış olmalı," dedi. "Ejderha ailesi muhtemelen onu arıyor. Onu güvende tutmama yardım eder misin?" Lily cesurca başını salladı.

Usta Orin, Lily'yi yakındaki sıcak bir mağaraya götürdü. Ona saman ve yumuşak yapraklardan düzgün bir yuva yapmayı gösterdi. "Yumurta sıcak kalmalı," diye açıkladı. "Ve ona otlar ve baldan yapılmış özel bir sütle beslenmesi gerekiyor." Lily dikkatle dinledi. Bu büyük bir sorumluluktu ama elinden gelenin en iyisini yapmaya hazırdı.

Lily her gn maęaraya geldi. Yumurtayı kk bir toprak kaseden sıcak stle besledi. Onu atkısına sardı ve ona yumuřak řarkılar syledi. Yumurtanın parıltısı daha da parladı ve Lily gurur duydu. Usta Orin izledi ve glmsedi. "Sen doęuřtan bir bakıcısın," dedi. Lily'nin kalbi mutlulukla doldu.

Ama bir gece mağaradan soğuk bir rüzgâr esti. Yumurtanın parıltısı titredi ve söndü. Lily endişelendi. Yumurtayı sıkıca tuttu ve ekstra battaniyelere sardı. Bütün gece yanında kaldı ve kendi bedeniyle onu sıcak tuttu. Sabaha karşı parıltı geri döndü ve Lily rahat bir nefes aldı.

Günler haftalara dönüştü. Lily asla pes etmedi. Yumurtayı nereye giderse gitsin çantasında taşıdı, hep yanında tuttu. Arkadaşları neden bu kadar meşgul olduğunu sordular ama o sadece koruması gereken önemli bir şeyi olduğunu söyledi. Yumurta onun gizli hazinesi oldu ve her gün onu daha çok sevdi.

Bir öğleden sonra Usta Orin gökyüzüne baktı ve gülümsedi. "Ejderha ailesi yakında," dedi. "Rüzgârda hissedebiliyorum." Lily'nin kalbi hızla çarptı. Yumurtaı sevmeye başlamıştı ama onun ailesine ait olduğunu biliyordu. Onu sıkıca tuttu ve fısıldadı: "Endişelenme, küçük. Ailen geliyor."

O akşam mağaranın üzerinden bir gölge geçti. Lily yukarı baktı ve zümrüt pullu, altın gözlü dev bir ejderha gördü. Bu anne ejderhaydı! Yumuşakça indi, geniş kanatlarını nazikçe katladı. Lily öne çıktı ve yumurtayı uzattı. "Onu senin için güvende tuttum," dedi, sesi titriyordu.

Anne ejderha uzun boynunu eğdi ve yumurtayı nazıkçe aldı. Mağarayı titreten derin, mutlu bir mırıltı çıkardı. Sonra minnettar gözlerle Lily'ye baktı. "Teşekkür ederim, küçük bakıcı," diye gürlledi. "Yavruma çok iyi baktın." Lily'nin gözleri mutlu gözyaşlarıyla doldu.

Usta Orin elini Lily'nin omzuna koydu. "Görüyorsun ya," dedi, "başkalarını korumak sevgi ve emek gerektirir. Harika bir iş yaptın." Lily gülümsedi ve gurur duydu. Sorumlu olmanın her zaman kolay olmadığını ama her zaman buna değdiğini öğrenmişti. Anne ejderha ona nazıkçe burnunu sürttü ve Lily güldü.

Anne ejderha yumurtasının etrafına kıvrıldı ve yumuşak, sıcak bir nefes verdi. Yumurta çatlamaya başladı ve minik bir ejderha başını dışarı çıkardı. Parlak turkuaz pulları ve parlak altın gözleri vardı. Lily sevinçle ellerini çırttı. "Merhaba, küçük," diye fısıldadı. Bebek ejderha ona gözlerini kırptı ve mutlu bir cıvıltı çıkardı.

Usta Orin, Lily'ye kendi elleriyle oyduđu küçük ahşap bir ejderha verdi. "Unutma," dedi, "artık bir bakıcısın. Cesaret ve nezaket gösterdin." Lily ona sıkıca sarıldı. Yumurtayı ve öğrendiđi dersleri asla unutmayacağını biliyordu. Başka birine bakmak büyük bir sorumluluktu ve o her gün elinden gelenin en iyisini yapmıştı.

Ejderha ailesi gün batımına doğru uçup gitti, kanatları altın ışıktaki parlıyordu. Lily gökyüzünde minik noktalar olana kadar el salladı. Kalbinde sıcak bir parıltı hissetti, tıpkı yumurtanın parıltısı gibi. Onu korumuştı ve şimdi ailesiyle güvendedeydi. Bu dünyadaki en güzel duyguydu.

Eve döndüğünde Lily ahşap ejderhayı rafına koydu. Penceresinden yıldızlara baktı ve gülümsedi. Başkalarına bakmanın sevgi ve emek gerektirdiğini öğrenmişti ve yaptıklarıyla gurur duyuyordu. Her gün yumurtayı ve bakıcı olmanın sevincini hatırladı. Ve ihtiyacı olanlara her zaman yardım edeceğini biliyordu.